

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: *Hogyan szerzik a cimeket a lakásközvetítők*

Forrás: .....

Magyarország

3m

(Hely)

1925. 2. 8.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

333.32

Hely

Idő

'1925'

Személy

Helvszám

Honnan szerzik a cimeket a lakásközvetítők?

— A Magyarorságot tudósítójától —

Felmondták jogerősen konyhahasználó albérelti szobámat s új hajlékot kellett keresnem. Mivel nő vagyok — illetve albérelti nyelven gyermektelen házaspár — konyhára vagy legalább konyhahasználatra is szükségem van, ami nagymértékben megnehezíti az esetet. A kapukon imitt-amott kiakasztott cédulák még csak ágyrajárokknak szólnak, tehát gondolni sem lehet másra, minthogy lakásközvetítőhöz forduljon az ember. Így cselekedtem én is és ezzel elértem azt, hogy egyheti szaladgálás után megírhatom ezt a tanulságos és mulatságos történetet, ha lakást még nem is kaptam.

Lakásközvetítőt nagyon könnyű találni. Ugy látszik, Budapest minden kiadó szobájában lakásközvetítő van. Kiválasztottam egyet s elmentem hozzá.

A lakásközvetítőnél a következő az eljárás: Meghallgatják az embert, biztosítják arról, hogy több megfelelő lakás is áll rendelkezésre, aztán lefizet a *pati*, mondjuk kétszáz ezer koronát, aminek ellenében cimeket írnak ki a nagy könyvből. A cimeket aztán végig kell járni, még megfelelő lakást talál köztük az ember. Ha nem talál, akkor visszaadják a pénzt, csak levonnak minden címért 20.000-ot. Tíz cím után aztán kvittak vagyunk.

3. sz.

Tíz cím kétszáz ezerért

Megkaptam az első cimeket s elindultam sorjában.

Az első a József-utcába szöjt. Mikor odaértem, nagyon meglepett a ház, szinte palotának véltem volna s már örültem, hogy az első emelet 8. mily szép hely lehet. A kapu alatt nem találtam a lakók címtábláját, tehát amint elém került egy kéruhás kislány, attól kérdeztem meg, hogy ki lakik az I. emelet 8. alatt.

— Mária Annuciata nővér — valami ilyen nevet mondott a kislány.

Kiderült, hogy a ház kolostorépület s a lakásközvetítő József-körút helyett irt József-utcaát. Mikor a József-körút megfelelő számában érdeklődtem, ott már kiadták a szobát.

Második címmel gyorsan végeztem. Igaz, hogy intelligens, gyermektelen házaspárnak kapható a szoba-konyha, de csak *takarításért*. A közvetítő nagyot csodálkozott ezen, mert neki ezt nem mondták meg.

Következő eset a Váci-út végén egy házszám. Gyárépület, ami első percben gyanus, de a portás igazolja, hogy csakugyan lehet szó egy szoba-konyhás lakásról. Ugyanis ő beteges, el akar innen menni, szívesen *adja a lakást a portási stállummal együtt*, csak szereznek neki egy könnyebb állást.

Itt még barátságosan megértettük egymást, a portás nem haragudott meg, de a következő címmel már alaposan megjártam. Amint beesüngenek, egy sárkányképvé néni dugta ki a fejét az ajtón:

— Mi az!

— A lakás miatt jöttem.

— Itt nincs kiadó semmi. Eszem ágában sincs kiadni. Honnét veszi, hogy itt szoba van? Ki árulja az én lakásomat? Micsoda szemtelenség ez!

Ijedten menekültem előle és siettem a Verpeléti-uti címre. A közvetítő céduláján olvasható házszám helyén üres telek áll, mindössze kis fabódó van rajta. Ott mondták meg, hogy igen, lesz itt kiadó lakás, majd építenek a telken, de egyelőre csak a bérlőket gyűjtik.

Hat évre ki kell fizetni az aranykorona-házbért s akkor majd elkezdi az építkezést.

Mentem vissza a közvetítőhöz újabb címekért. Örömmel fogadott, mert épp most kapott egy nagyszerű tippet. Teljesen önálló szoba-konyha a Múzeum-körúton s csak reggelit meg ebédet kell adni a főbérlőnek, egy hivatalnoknőnek, aki alig van otthon. Rohanok oda s természetesen, hogy a valóságban már másképp festett a dolog. A konyha és az ablaktalan előszoba kiadó s a szobán keresztüljár a hivatalnoknő s három nénye.

Intermezzóként előfordult az eset, hogy ahová elmentem, ott azt mondták, hogy két hónapja ki van már adva a szoba s egyáltalán nem értették, hogy a közvetítő hogyan tudott az egész dologról, mert ők soha az életben nem beszéltek vele.

Nem is említem azt a főbérlőt, aki csak annak adja ki a szobát, aki kölcsönt ad neki s egyúttal állást szerez,

hogy a kölcsönt vissza is fizethesse, ellenben nagyzerűen mulattam, mikor a közvetítő *ideadta eddigi lakásom címét, ahonnan most kell kiköltözni.*

A tizedik címmel — a kétszáz ezer koronából ez volt az utolsó lehetőség — a lakásközvetítő hallatlan szegénybe keveredett. Kiderült, hogy ez az árú egy — *másik lakásközvetítő címe.*

Honnan veszik a cimeket?

Annyira elszégyelte magát a közvetítőm, hogy megszéledült s bevallotta faggatásomra, hogy hogyan történhetett a dolog:

— Tessék nézni ezt az apróhirdetést. Ki hitte volna, hogy ez is egy új lakásközvetítő? Ismerem valamennyit, de erről még nem hallottam.

— Szóval önök tulajdonképpen csak a különböző lapok apróhirdetéseiből adják a cimeket?

— No, nemcsak azokat. Ide is sokan jönnek s az ügynökeink is hoznak címeket.

— S az ügynökök hol veszik a címeket?

Mosolyogva felelte:

— Esetleg más lakásközvetítőknél...

+

A lakásközvetítés tehát nagyzerű üzlet lehet. Van az ügynök, aki befizet egy másik közvetítőnél címekért, hazaviszi a cimeket, aztán ezeket szépen továbbadják a jelentkezőknek. Minden címet többnek is, esetleg hetek, sőt hó-

napok mulva is, mert az aztán igazán nem fontos nekik, hogy a cím rossz és szó sincs arról, hogy az áldozatok lakáshoz jussanak ilyen úton. Nem hiszem, hogy van a világon még egy hely, hol egész nyilvános ipar fejlődhetett ki az ilyen természetű szélhámos-ságból anélkül, hogy a rendőség észrevenné, viszont az is valószínű, hogy a pesti ember az egyedüli, aki türelmesen engedi becsapni magát s ahelyett, hogy ő írná ki az apróhirdetésekből a címet, fizet a lakásközvetítőnek érte.

sz. k.